

A KIADÓ KÍNÁLATÁBÓL

ALAIN BADIOU

Szent Pál

Az egyetemesség apostola

Szent Pál alakjának korszerűsége az utóbbi évtizedek filozófusainak és művészeinek egyaránt kiindulópontjává vált, mai mondanivalójuk veretes hivatkozási alapjává.

Szent Pál bár apostol, de nem tanítvány, nem beszéli el a Jézus-történetet, csak egyet állít: Jézus feltámadt és megváltott minket. Amiképpen az akkorit, azonképpen a mait, amiképpen a zsidókat, azonképpen a görögöket.

„Meg kell magyaráznunk, miért tulajdonítunk ennek a távolinak filozófiai közelséget, a valós ilyen mesei megérőszakolása miatt szolgál közvetítésként számunkra, amikor itt és most az egyetemes helyreállításáról van szó a maga tisztán világi mivoltában.”

„Ami minket illet, egy olyan szinguláris összefüggés ragad meg Pál művében, amely formálisan leválasztható a meséről, és igazából Pál leleménye: egy olyan összefüggés, amely átjárást nyit egy, az alanyra vonatkozó kijelentés, és egy, a törvényre vonatkozó kérdés között. Mondjuk úgy, Pál azt kutatja, milyen törvény strukturálhat egy alanyt, aki minden identitástól megfosztva egy olyan eseményen függ, amelynek egyetlen »bizonyítéka« éppen az, hogy egy alany állítja.”

Alain Badiou (1937) francia filozófus, az École Normale Supérieure és a European Graduate School tanára. Slavoj Žižek így jellemezte nagyságát: „*Mintha Platón vagy Hegel kortársai lehetnének.*”

SLAVOJ ŽIŽEK

*A törékeny abszolútum**Avagy miért érdemes harcolni a keresztény örökségért?*

Ez a könyv szinte minden olyan témát érint, aminek Žižek önálló kötetet is szentelt, többek között: a posztmodern kapitalizmus működéslogikája, a totalitárius rendszerek borzongató esztétikuma, a klasszikus német filozófia öröksége, a lacaniánus pszichológia kultúraelméleti kérdései.

...amikor a NATO beavatkozott, hogy megvédje a koszovói áldozatokat, nagyon figyelt arra, hogy azok maradjanak is áldozatok, a feldúlt országban a lakosság legyen csak passzív [...] A NATO-stratégia pontosan a freudi értelemben volt perverz: (részben) maga a stratégia volt felelős azért a szerencsétlenségért, ami ellen gyógyírként fellépett.

A következő okok miatt iszunk kólát: szomjunkat csillapítandó, avagy a tápértéke miatt, vagy pedig az íze kedvéért. A koffeinmentes, diétás kóla esetében nem beszélhetünk tápértékről, s még az íze legfőbb összetevőjét, a koffeint is kivonták belőle – így nem maradt más, mint a puszta látszat, egy szubsztancia mesterséges ígérete, ami soha nem teljesül be. Ebben az értelemben tehát [...] „a valami álcája mögé bűvő semmit fogyasztjuk”?

...a modern művészettel örökre elvesz bizonyos fajta ártatlanság, többé nem tehetünk úgy, mintha közvetlenül olyan tárgyakat állítanánk elő, melyek pusztán a tulajdonságaiknak köszönhetően – azaz az általuk elfoglalt helytől függetlenül – műtárgyak lennének. [...] Így bármi, még a szar is műalkotás „lehet”, ha a meg felelő helyen találja magát.

Slavoj Žižek szlovén író, szociológus, pszichoanalitikus, filozófus és kultúrakritikus. Igazi nemzetközi egyéniség: ljubljana-i professzori státuszán túl vendégprofesszor Londontól kezdve Chicagón keresztül egészen Princetontig.

JOHN CARROLL

Jézus, a Létező

Heller Ágnes előszavával

Jézus a nyugati világ szellemi atyja. Milyen ember lehetett ő valójában? Vajon megállná helyét a modern világban, melyet megrendített az értelmi zűrzavar?

Az egyházak főként azt sugalmazták róla, hogy Jézus gondoskodó, vigaszt nyújtó, jámbor és alázatos, ő a gyengék barátja. Ő a Jó Pásztor, aki a bűnről és a megbocsátásról prédikál. Ő az Úr és a Megváltó. Az egyházi Jézus azonban távolról sem képmása annak az egzisztenciális hősnek, akiről az első és leghitelesebb életírója, Márk beszámolt. Márk Jézusa magányos és nyughatatlan, misztikus idegen. Küldetése homályos és érthetetlen. Minden próbálkozása kudarcra van ítélve. Végül nem marad számára se Isten, se hű követő – csak a keresztre feszítés gyötrelmei, az élet betetőzése egy kolosszális halálsikolyban. Története feltámadás nélkül ér véget. Utána csak egy üres sír és három megfélemlített asszony marad.

A Létező Jézus napjaink emberéhez szól.

Nem ontja a doktrínákat, a bűn hidegen hagyja, a túlvilági élet sem foglalkoztatja. Rejtélyes gesztusaival, melyek nyomasztó belső élményeiből fakadnak, arra ösztönzi az olvasót, hogy lépjen az ő helyébe. Ő jelölte ki mindannyiunk lényegi kérdését, a „Ki vagyok én”-t. Az egyén öntudatában a valóság látszatként jelenik meg, e legbelőbb énünk mélységének tükréként. A Létező Jézus a Nyugat legjelentősebb tanítója, aki mestere a létezés természetéről szóló tudásnak. E könyv témája az ő története.

John Carroll a melbourne-i La Trobe Egyetem szociológiai professzora.

TÓTH IMRE
Szabadság és Igazság

„...az Én tud önmagáról, tud arról, ami a Természetben nem, csak és kizárólag benne magában található: szépségről, szabadságról, szerelemről, igazságról, négydimenziós kockáról, irracionális, képzetes és transzcendentális számokról, kentaurról, pegazusról, egyszarvúró, Minerváról, s mindenekelőtt kétségkívül: az időről.”

Tóth Imre a *philosophico-historico-mathematicointellecto magister doctus*, aki román, magyar, német és francia földön írt és tanított, élete során mindig különös módon ragadta meg a Szabadság és Igazság gondolatát.

Az irracionális számok bevezetése, bevezetésének szükségessége és a nemeuklideszi geometria konstrukciója, mely ellentmondásmentes, holott ellentmond az euklideszi geometriának, számára nem egyszerű matematikai technika. Nem az, hanem a szabadság és igazság ékes történeti bizonyítéka.

A könyv életművének utolsó kötete.

JAN BOR – ERRIT PETERSMA (szerk.):

Képes filozófiatörténet – A gondolat képzelőereje

Ha a filozófia történetét egy racionális világkép örökös újrarajzolásaként értelmezzük, akkor feltételezzük, hogy a világot gondolati úton csakis képzelőerővel rekonstruálhatjuk. Ezért a cím. A filozófiát magát pedig mindig egy meghatározott kor keretei között gyakorolták, így a gondolkodók saját koruk saját közegében feltett kérdéseire válaszoltak. Tehát minden korszak nyoma ott van az épp aktuális világképünkön is. Mondhatjuk, minden filozófia képet rajzolt saját koráról. Ezért az a különös és gazdag képanyag, amely a szerzők mondandóját illusztrálja, és paradox módon még a jelenben való eligazodást is segíti.